

ситуацію. Складовою окресленої проблеми виступає і декларативність місцевого самоврядування на рівні областей і районів, де місцеві державні адміністрації володіють більшістю важелів впливу. Без кардинального перегляду функцій місцевих державних адміністрацій можливості розвитку місцевого самоврядування будуть залишатися обмеженими.

Саме тому головним результатом вирішення окреслених проблем повинна стати побудова децентралізованої моделі організації влади, яка б була спроможна в умовах ринкової економіки результативно та ефективно впливати на процеси соціально-економічного і культурного розвитку територій, забезпечувала б якісний рівень надання управлінських послуг населенню на рівні європейських стандартів, була здатна до самовдосконалення і саморегуляції.

Література

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

2. Реформування публічної адміністрації в Україні: шлях до європейських стандартів // Актуальні проблеми європейської інтеграції: зб. статей з питань європейської інтеграції та права / [за ред. Д. В. Ягунова]. – Одеса: Фенікс, 2012. – Вип.4. – С. 133–144.

3. Вікторовська А. Prawne determinant esamodzielności gminy. Zagadnienia administracyjne. – Warszawa: LIBER, 2002. – S. 49.

УДК 342.92+336.226(043.2)

Михайлюк Д. М., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гончарук С. Т., к.ю.н., професор

ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ

Чинним законодавством України передбачено що, у разі збройної агресії чи загрози нападу або небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності може вводиться режим воєнного стану. Цей режим є особливим правовим режимом, який передбачає тимчасове обмеження прав і свобод громадян, законних інтересів юридичних осіб та надання спеціальних повноважень державним органам влади необхідних для відвернення загрози [1].

Метою введення воєнного стану є створення умов для здійснення органами державної влади, військовим командуванням, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями наданих їм повноважень у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, мобілізація наявного матеріально-воєнного потенціалу задля якнайшвидшого та економічно-оптимального розв'язання негативної ситуації, що склалася, усунення

потенційної небезпеки та умов, що сприяють її виникненню. Правовою основою введення воєнного стану є Конституція України (ст. 64), Закон України від 6 квітня 2000 року «Про правовий режим воєнного стану», інші закони України та укази Президента України про введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях за пропозицією Ради національної безпеки і оборони України, які потім затверджуються Верховною Радою України.

В указі Президента України про введення воєнного стану зазначаються: 1) обґрунтування необхідності введення воєнного стану; 2) межі території, на якій він вводиться, час введення і строк, на який він зводиться; 3) завдання військового командування, органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо запровадження і здійснення заходів правового режиму воєнного стану; 4) вичерпний перелік конституційних прав і свобод людини і громадянина, які тимчасово обмежуються у зв'язку з введенням воєнного стану, а також перелік тимчасових обмежень прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень. Президент України як Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України в умовах воєнного стану здійснює керівництво стратегічним плануванням Збройних Сил України та інших військових формувань запровадженням та здійсненням заходів такого правового режиму через Генеральний штаб Збройних Сил України [2]. Воєнний стан може бути введений як на всій території держави, так і в окремих її місцевостях – це повинно бути чітко зазначено у президентському указі. На відміну від надзвичайного стану, який за українським законодавством не може тривати довше 60 днів, закон не встановлює максимального терміну тривалості режиму воєнного стану. Однак в указі про його введення повинно бути вказано, на який саме час цей стан вводиться. Крім того, в указі Президента має міститися вичерпний перелік прав і свобод людини і громадянина, які протягом дії воєнного стану буде обмежено.

У період воєнного стану не можуть бути припинені повноваження Верховної Ради України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, а також судів, органів прокуратури України, органів дізнання та слідства. Верховна Рада України працює у сесійному режимі [3].

У місцевостях, де ведуться бойові дії, запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану покладається безпосередньо на військове командування. Всі органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, об'єднання громадян, а також самі громадяни зобов'язані сприяти військовому командуванню у запровадженні та здійсненні заходів правового режиму воєнного стану на відповідній території.

Крім заходів, що застосовуються під час введення надзвичайного стану, при введенні воєнного стану, вживаються такі заходи: запровадження трудової повинності для працездатного населення, не залученого до роботи в оборонній сфері та сфері її життєзабезпечення і не заброньованого за підприємствами, установами та організаціями на період мобілізації та воєнного часу, з метою залучення до виконання робіт, які мають оборонний характер, та ін.; використання потужності та трудових ресурсів підприємств, установ і організацій всіх форм власності для потреб оборони та ін.; значно жорсткішими стають санкції, що накладаються на порушників такого режиму.

В Україні до сьогодні ще немає досвіду застосування Закону України «Про правовий режим воєнного стану», тому оцінити його ефективність та досконалість юридичної техніки досить складно, адже практика застосування закону завжди виявляє неточності та вади правових норм.

Література

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сес. Верховної Ради України 28 черв. 1996 р.: із змін., внес. згідно із Законом № 742-VII від 21.02.2014. – Харків: Право, 2015. – 68 с.

2. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 06.04.2000 № 1647-III // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 28. – Ст. 224

3. Битяк Ю. П. Адміністративне право України: навч. посіб. / Ю. П. Битяк. – Х.: Консум, 2007. – 544 с.

УДК 342.25(477)

Невмержицький Д. В., студент,
Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Розум І. О., к.ю.н., старший викладач

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

Місцеве самоврядування як децентралізована форма управління суспільством є найбільш природною й історично обґрунтованою формою управління державою. Сьогодні це одне з найболючіших питань сучасного суспільного життя України, оскільки надмірно централізована влада стає причиною гальмування розвитку суспільства загалом і кожного (політичного, економічного, соціального, культурно-освітнього й інших) з аспектів громадського життя. А надмірна централізація влади на державному рівні ставить у цілковиту залежність місцеві органи влади і покладені на них функції.

Особливо ця проблема актуалізувалась у 2014 році. Починаючи з 2010 року в Україні прослідковувалась незмінна тенденція до жорсткої централізації повноважень та ресурсів у вертикалі органів виконавчої влади.